

UNIVERSITEIT UTRECHT

Guilty Pleasures

In 'De Wereld Draait Door'

Door: P.F. van der Ploeg

3855198

Begeleiders: prof. dr. E.G.J. Wennekes & D.G.K. Steneker

30/5/2014

Voorwoord

Als derdejaarsstudent muziekwetenschappen aan de Universiteit Utrecht heb ik dit essay geschreven als bachelor eindwerkstuk. Doordat smaken verschillen, bevindt muziek zich in een dynamische context. Juist deze dynamische context maakt muziek zo bijzonder. Blijkbaar doet muziek iets met mensen en laat het ze niet koud. Voor dit eindwerkstuk heb ik daarom een onderwerp gekozen, waarin meningsverschillen over muziek zich openbaren op het scherpst van de snede: de *guilty pleasure*. Smaakoorden over guilty pleasures laten zich niet zo eenvoudig vangen. Tijdens het schrijven kwam ik menigmaal vraagstukken tegen die een danig denkwerk vereisten. Daardoor was het schrijfproces nu eens frustrerend, wanneer een vraagstuk maar niet wilde oplossen, dan weer plezierig, wanneer ik tot een oplossing kwam, maar bovenal zeer leerzaam.

Voor het tot stand komen van dit werkstuk wil ik prof. dr. Emile Wennekes en Daniël Steneker hartelijk bedanken voor hun begeleiding. Daarnaast ook dank aan mijn studiegenoten en vrienden met wie ik kritische, humoristische en verhelderende gesprekken heb kunnen voeren over guilty pleasures, alsmede het samen luisteren naar een enorme hoeveelheid 'foute' muziek.

Tot slot wens ik de lezer veel plezier en wijsheid bij het lezen van dit eindwerkstuk.

30 mei 2014

Pelle van der Ploeg

Inhoudsopgave

Voorwoord	iii
Inleiding.....	1
1. De Guilty Pleasure.....	3
1.1 ... als esthetische respons.....	3
1.2 ... als 'slechte muziek'	4
2. Case study: <i>Guilty Pleasures in De Wereld Draait Door</i>	7
2.1 <i>Guilty Pleasures in De Wereld Draait Door</i>	7
2.2 De definitie	10
2.3 Categoriseren uitspraken; soorten guilty pleasures:	10
3. Conclusies en discussie.....	14
3.1 Conclusies.....	14
3.2 Discussie	15
Bronnen.....	16
Literatuur	16
Websites.....	16
Uitzendingen	16
Bijlage.....	17

Inleiding

Kwaliteit in muziek is een arbitrair begrip. Er zijn meerdere criteria die gebruikt worden om de kwaliteit van een muziekstuk vast te stellen, maar geen van die criteria is op zichzelf doorslaggevend. Zo kan een muziekstuk worden beoordeeld op virtuositeit, kunde van uitvoerende en/of componist en moeilijkheidsgraad van de compositietechnieken, maar lang niet ieder muziekstuk met veel snelle noten of ingewikkelde fuga's wordt direct bestempeld als kwalitatief hoogstaand. Daarnaast bestaan er nog subjectievere criteria, zoals bijvoorbeeld stemgeluid, intonatie en timbre. In tegenstelling tot virtuositeit en compositietechnieken, zijn deze criteria veel vluchtiger en moeilijker te beoordelen, omdat ze niet of nauwelijks te herleiden zijn tot de bladmuziek.

Ook zijn er criteria buiten het klinkende muziekstuk, die een rol kunnen spelen in het beoordelen van de kwaliteit van een muziekstuk. Imago van de artiest, authenticiteit, verkoopcijfers, de show rond een uitvoering, originaliteit etc. Ook deze begrippen zijn op zichzelf niet doorslaggevend. Is veel verkopende muziek automatisch ook goed? Staat het (al dan niet goede) imago van een artiest garant voor goede muziek?

Wellicht lijkt het nu dat kwaliteit in muziek zo divers, arbitrair en wisselvallig is, dat ieder individu er een andere mening op na houdt en het allemaal neerkomt op een kwestie van smaak. Dit is alles behalve waar! Of kwaliteit in muziek nu objectief te beoordelen is of niet, betekent niet dat ze niet bestaat. Het begrip kwaliteit speelt een grote rol in de interactie tussen muziek en publiek én binnen het publiek zelf. Grote consensus over kwaliteit in muziek kan gevonden worden in vergelijkingen. Over het algemeen wordt de 9e symfonie van Beethoven als kwalitatief beter beschouwd dan 'Oops!... I did it again' van Britney Spears. Of wat te denken van The Beatles in vergelijking met *NSYNC.

Sommige muziek heeft geen vergelijking met andere muziek nodig om als kwalitatief goed of slecht te worden beoordeeld. Consensus over de kwaliteit kan hier dus gezien worden als een soort absolute maatstaf i.p.v. een relatieve. Hierdoor ontstaan kwaliteitscategorieën zoals 'foute muziek', of in andere een verschijningsvorm: 'de guilty pleasure'.

Op 23 oktober 2013 ging het televisieprogramma *De Wereld Draait Door* (DWDD) van start met de rubriek 'Guilty Pleasures'.¹ In deze rubriek biechten Nederlandse muzikanten hun *guilty pleasure* op, om het nummer vervolgens te vertolken in een eigen akoestische versie. Het begrip guilty pleasure leidt binnen –en buiten het programma tot de discussie wat een guilty pleasure is. Tot op heden is deze discussie niet opgelost. De muzikanten in *DWDD* noemen steeds weer nieuwe

¹ De Wereld Draait Door, "Guilty Pleasures", geraadpleegd op 8 mei 2014, <http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Guilty-Pleasures.4724.0.html>

voorbeelden van wat een guilty pleasure kan zijn en wat het nummer dat zij aangeven als hun guilty pleasure voor hen betekent.

Dit onderzoek gaat in op de vraag wat een muzikale guilty pleasure is. Wanneer is een nummer een guilty pleasure en op welke manier kan een nummer een guilty pleasure zijn? Hoe wordt het begrip guilty pleasure door muzikanten in het televisieprogramma *DWDD* gebruikt en hoe verhoudt zich dit tot het begrip guilty pleasure in de bestaande wetenschapsliteratuur?

Het begrip guilty pleasure, zoals dat gebruikt in *DWDD* voor de aanduiding van een bepaalde soort muziek, is pas relatief nieuw. Dit betekent dat op wetenschappelijk gebied hier weinig literatuur over is. Het artikel 'What is a guilty pleasure?'² van Neil Jae Hong Kim zal in combinatie met Simon Friths artikel 'What is bad music?'³ dienen als theoretische grondslag voor verder onderzoek naar het begrip guilty pleasure in *DWDD*. (Hoofdstuk 1)

Voor dit onderzoek worden in een *case study* de uitspraken van muzikanten, die te gast zijn geweest bij *DWDD* om hun guilty pleasure op te biechten, onderzocht en met behulp van het theoretisch kader gecategoriseerd. Hieruit wordt het gebruik van het begrip guilty pleasures in *DWDD* afgeleid en verder onderzocht hoe dit gebruik overeenkomt, danwel afwijkt, van de definities in de bestaande literatuur. (Hoofdstuk 2)

Tenslotte zullen in hoofdstuk 3 de bevindingen uit hoofdstuk 1 en 2 kort worden samengevat, opgemaakt en geëvalueerd. Kunnen deze bevindingen iets zeggen over kwaliteit in muziek?

² Kim, N. J. H., "What Is A Guilty Pleasure?" *Hemlock 1 no. 2* (2014): 79-88.

http://hemlock.philosophy.ubc.ca/index.php/1_1/index

³ S. Frith, "What is bad music", in *Bad Music: the music we love to hate*, ed. C. Washburne & M. Derno (New York: Routledge, 2004), 15-36.

1. De Guilty Pleasure...

1.1 ... als esthetische respons

In het artikel 'What is a guilty pleasure' geeft Neil Jae Hong Kim een filosofische beschouwing over de vraag wat een guilty pleasure is. Hij betoogt dat het benoemen van iets tot guilty pleasure een esthetische reactie is. Hiervoor zet hij twee soorten esthetische reacties uiteen: een esthetische reactie gebaseerd op de rede en een esthetische reactie gebaseerd op de emotie.⁴ Deze twee vormen van esthetische reactie gaan altijd samen in het formuleren van een betekenisvol waardeoordeel, maar filosofisch gezien zijn ze niet identiek.⁵ De esthetische reactie gebaseerd op de rede, beoordeelt een esthetisch object in concepten, zoals formalistische –en structuralistische criteria. Aan de andere kant is de esthetische reactie gebaseerd op de emotie een reactie die refereert aan het totaal aan affecten die het subject ervaart bij het aanschouwen van het object.⁶

Met voorbeelden illustreert Kim hoe deze vormen van esthetische reactie in balans en in disbalans kunnen zijn. Zo kan subject een object met de rede als esthetisch hoogwaardig beoordelen, maar er affectief nauwelijks of niet door worden geraakt. Ook het omgekeerde is mogelijk. Hier komen we dicht bij de kern van de guilty pleasure. Kim betoogt dat wanneer een subject een object als guilty pleasure benoemt, het subject een disproportionele esthetische reactie gebaseerd op emotie heeft ten opzichte van de op rede gebaseerde esthetische reactie. Met andere woorden ervaart het subject emotioneel plezier bij een object, maar hij/zij waardeert het object rationeel als esthetisch van lage waarde. Een guilty pleasure kan in deze vorm alleen een niet-natuurlijk object zijn, een artistieke creatie, omdat het erg merkwaardig zou zijn wanneer iemand schuldgevoel zou ervaren bij natuurschoon.⁷

Deze disbalans op zich, beargumenteert Kim, is een noodzakelijk maar onvoldoende voorwaarde. Wanneer iemand ergens plezier van heeft, maar het redelijkerwijs niet beschouwt als mooi, leidt dit niet automatisch tot schuldgevoel (*guilt*). Er moet een causaal verband optreden tussen het disproportionele plezier van het subject en zijn/haar schuldgevoel.⁸ Kim betoogt dat de factor die dit causaal verband bewerkstelligt in het subject moet liggen, omdat zowel het ervaren van disproportioneel plezier als het schuldgevoel zich in het subject zelf bevinden. Dit moet dus een eigen overtuiging van het subject zijn. Kim omschrijft dit als een onbewuste overtuiging van het

⁴ Kim, "Guilty Pleasure", 80.

⁵ Kim, "Guilty Pleasure", 81.

⁶ Kim, "Guilty Pleasure", 81.

⁷ Kim, "Guilty Pleasure", 84.

⁸ Kim, "Guilty Pleasure", 86.

subject: het subject vindt dat het moreel gezien een object niet disproportioneel als plezierig mag ervaren ten opzichte van zijn/haar op rede gebaseerde waardeoordeel over het object.⁹

Samenvattend is een guilty pleasure, in de zin van de esthetische reactie, een object dat door een subject als plezierig wordt ervaren, maar door hem/haar rationeel wordt beoordeeld als esthetisch van lage waarde. De interne overtuiging van het subject dat de emotionele reactie en zijn/haar rationele waardeoordeel in balans moeten zijn, is de factor die het causaal verband legt tussen het disproportionele plezier en het schuldgevoel.

1.2 ... als 'slechte muziek'

Hoe komt bepaalde muziek in aanmerking voor de kwalificatie van guilty pleasure? Zoals in het vorige hoofdstuk beschreven moet een muziekstuk aan minimaal twee voorwaarden voldoen. Ten eerste moet het muziekstuk een emotionele reactie van plezier opwekken. Ten tweede moet het muziekstuk rationeel beoordeeld worden als esthetisch van lage waarde, kortom als 'slechte' of 'foute' muziek. Aan de hand van het artikel 'What is bad music?' van Simon Frith, uit het boek *Bad Music*,¹⁰ zal ik het begrip 'slechte muziek' verder uiteenzetten en koppelen aan Kims theorie over de guilty pleasure.

Simon Frith beargumenteert dat 'slechte muziek' als zodanig niet bestaat. Muziek wordt pas als 'slecht' gekwalificeerd in een context waarbij de ene persoon de andere persoon probeert te overtuigen van zijn/haar oordeel over de muziek.¹¹ Frith noemt 'slechte muziek' een noodzakelijk concept voor muzikaal plezier en muzikale esthetica. Communiceren over de kwaliteit van muziek is namelijk een noodzakelijk onderdeel van *fandom*.¹²

Een oordeel over muziek, betoogt Frith, begint bij een emotionele reactie op muziek. Wanneer iemand een muziekstuk kwalificeert als 'slecht', is dit een uitdrukking van zijn/haar emotionele reactie en niet een oordeel over de muziek zelf, omdat deze in essentie niet lelijk of saai kan zijn.¹³ De persoon in kwestie probeert vervolgens om zijn/haar emotionele reactie te verantwoorden door deze emotie te herleiden op de muziek. Volgens Frith zijn hierin twee categorieën aan te tonen.

In de eerste plaats 'muzikale intentie'. Frith beschrift deze categorie als het oordelen over de intenties van de muzikant. Slechte muziek moet hier worden gezien als muziek gemaakt met de

⁹ Kim, "Guilty Pleasure", 87.

¹⁰ Frith, "Bad Music", 15-36.

¹¹ Frith, "Bad Music", 19.

¹² Frith, "Bad Music", 19.

¹³ Frith, "Bad Music", 30.

verkeerde intenties (van de muzikant).¹⁴ Met verkeerde intenties doelt Frith op het romantische ideaal dat muziek gemaakt moet worden voor de muziek zelf en niet voor commercieel succes. Hieronder valt muziek die men ervaart als clichématig; volgens een vast formule, voorspelbaar. In het verlengde daarvan, vanuit marxistische ideeën, muziek die ervaren wordt als gemaakt voor commercieel succes en daarmee niet oprecht, niet authentiek.¹⁵

Ten tweede 'muzikale verwachting'. Frith oreert dat het beoordelen van een muziekstuk als 'slecht' plaatsvindt tegen de achtergrond van verwachtingen. Dat wil zeggen dat wanneer een muziekstuk niet voldoet aan de verwachtingen van de luisteraar, hij/zij het muziekstuk zal beoordelen als 'slecht'.¹⁶ Wat mensen verwachten van een muziekstuk, betoogt Frith, bestaat uit drie elementen. Ten eerste authenticiteit, muziek die 'echt' is, niet 'gemaakt'. Ten tweede smaakvol, muziek die past in haar context. Ten derde 'vernufd', muziek die past bij de het menselijk vermogen op rationeel-, ethisch –en esthetisch vlak.¹⁷

Hoe verhoudt Friths theorie over slechte muziek zich tot Kims theorie over de guilty pleasure? Allereerst is slechte muziek niet per definitie een guilty pleasure te noemen. Een guilty pleasure kan daarom worden beschouwd als een speciale vorm van slechte muziek. Zoals Frith aangeeft, begint een oordeel over muziek bij de emotionele respons. In het geval van de guilty pleasure moet deze reactie noodzakelijkerwijs positief zijn, in tegenstelling tot Friths theorie over slechte muziek, waarbij de emotionele reactie negatief is. Vervolgens, stelt Frith, wordt deze emotionele reactie (te vergelijken met het 'op emotie gebaseerde respons') verantwoord door deze te herleiden (te vergelijken met het 'op rede gebaseerde respons') op de muziek. Wat Frith zegt over 'muzikale intenties' en 'muzikale verwachtingen' kan worden beschouwd als invulling/inhoud van zowel de emotionele –als rationele esthetische reactie.

Volgens de logica zou een positieve emotionele reactie moeten leiden tot een positief oordeel, zoals een negatieve emotionele reactie leidt tot een negatief oordeel. Maar bij de guilty pleasure kan dit niet het geval zijn, omdat een negatief rationeel oordeel noodzakelijk is.¹⁸ Hieruit kan worden geconcludeerd dat de oordelende persoon niet in staat is zijn/haar emotioneel positieve reactie te herleiden tot de muziek. Dit kan op twee manieren: de muziek geeft geen aanleiding tot het herleiden van de positieve emotie (ontbreekt aan aanknopingspunten), of een negatief rationeel

¹⁴ Frith, "Bad Music", 30.

¹⁵ Frith, "Bad Music", 20-21.

¹⁶ Frith, "Bad Music", 30.

¹⁷ Frith, "Bad Music", 28.

¹⁸ Kim, "Guilty Pleasure", 86.

oordeel is gevoelijker in de context van het oordeel. Dit leidt dan respectievelijk tot schuldgevoel tegenover zichzelf of tegenover de sociale omgeving.

2. Case study:

Guilty Pleasures in De Wereld Draait Door

In een *case study* van de rubriek 'Guilty Pleasures' uit het programma *De Wereld Draait Door* zal het begrip 'guilty pleasures' verder worden onderzocht. Eerst zal de opzet van het televisieprogramma *DWDD* kort worden geschetst en het *format* van de rubriek 'Guilty Pleasures' worden toegelicht. Hierbij zal ook een overzicht worden gegeven van de uitzendingen van *DWDD* met de rubriek 'Guilty Pleasures'.¹⁹ Per uitzending staat de muzikant vermeldt die te gast was en welke guilty pleasure hij/zij heeft uitgekozen. Ten tweede zal de definitie van de guilty pleasure die *DWDD* zelf geeft worden besproken en uiteengezet aan de hand van de eerder behandelde theorieën van Kim en Frith. Op de derde plaats geeft een case study de mogelijkheid om uitspraken van muzikanten over guilty pleasures uit interviews van *DWDD* te duiden en categoriseren aan de hand van dezelfde theorieën. Daarnaast kan er een vergelijking worden gemaakt van de theorieën van Kim en Frith met het eigenlijke gebruik van de guilty pleasure in een specifieke situatie, namelijk die van *DWDD*. Dit zal worden behandeld in hoofdstuk 2.3.

Deze case study is kwalitatief van aard. Hier is bewust voor gekozen, om een aantal redenen. Om te beginnen is de guilty pleasure, zoals gepresenteerd in *DWDD*, een relatief nieuw fenomeen en is er dus nauwelijks wetenschappelijk onderzoek naar gedaan. Dit vraagt om een kwalitatieve blik. Daarnaast zijn de personen die in *DWDD* hun guilty pleasure opbiechten allemaal (Nederlandse) muzikanten en daarmee een heel specifieke groep, die niet representatief is te noemen voor de hele populatie. Dit zou daardoor een vertekend beeld opleveren in een kwantitatieve studie. Tenslotte is de rubriek 'Guilty Pleasures' onderdeel van een televisieprogramma. Dit betekent dat de omgang en de behandeling van het begrip 'guilty pleasures' in *DWDD* kan verschillen van die in het dagelijkse leven.

2.1 Guilty Pleasures in De Wereld Draait Door

De Wereld Draait Door is een amusement –en actualiteitenprogramma met live-publiek, dat iedere doordeweekse avond uitgezonden wordt op de zender NPO 1 van 19:00 tot ongeveer 19:50.²⁰ Het programma wordt gepresenteerd door Matthijs van Nieuwkerk, samen met een wisselende 'tafelheer/-dame'. Naast het nieuws van de dag met actuele gasten, heeft het programma ook verschillende rubrieken over o.a. sport, wetenschap, kunst, cultuur, cabaret en muziek. Rubrieken kunnen ontstaan en weer verdwijnen, naargelang het succes ervan.

¹⁹ Zie tabel 1

²⁰ Vóór 1-1-2014 werd *DWDD* uitgezonden op NPO 3 om 19:30

Op 23 oktober 2013 werd de rubriek 'Guilty Pleasures' geïntroduceerd, in navolging van een vorige muziekrubriek 'DWDD Recordings'.²¹ Deze rubriek was geïnspireerd op de *American Recordings* van Johnny Cash; een serie akoestische opnames door Johnny Cash van *songs* van andere artiesten. In de muziekrubriek 'DWDD Recordings' werden muzikanten uitgenodigd om, in navolging van Johnny Cash, aan tafel bij *De Wereld Draait Door* een lied dat hen inspireerde akoestisch te vertolken.²² Met ruim 80 deelnemende artiesten en twee concerten in Paradiso en de Melkweg is de rubriek een groot succes te noemen.²³

De rubriek 'Guilty Pleasures' is qua format hetzelfde als 'DWDD recordings'; muzikanten vertolken in kleine bezetting (vaak akoestisch gitaar) een nummer van een andere artiest. Hierbij is de opdracht aan de muzikanten om te kiezen voor een nummer dat voor hen een *guilty pleasure* is. Deze rubriek loopt vanaf 23 oktober 2013 tot op heden (mei 2014) met inmiddels vijftien uitzendingen en 30 muzikanten.²⁴ Iedere keer wanneer de rubriek wordt uitgezonden zijn er twee muzikanten te gast.

Bij de uitzendingen van de rubriek 'Guilty Pleasures' is het format steeds hetzelfde. De rubriek bevindt zich altijd aan het eind van de uitzending. De presentator, Matthijs van Nieuwkerk, kondigt de rubriek en gastmuzikanten aan, gevolgd door een korte introductie van de beide gastmuzikanten, begeleid door korte videofragmenten van optredens van de gastmuzikanten. Daarna komt de 'biecht' waarin de gastmuzikanten vertellen wat hun guilty pleasure is. Vlak voordat ze hun guilty pleasure spelen, wordt er nog een zeer kort (video-)fragment het origineel getoond. Wanneer beide gastmuzikanten hebben gespeeld, wordt de rubriek afgesloten onder luid applaus van het publiek, direct gevolgd door de afsluiting van het gehele programma.

²¹ Aflevering 23-10-2013 DWDD

²² De Wereld Draait Door, "DWDD Recordings", geraadpleegd op 12 mei 2014, [http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Detail-DWDD-Recordings.2289.0.html?&tx_ttnews\[tt_news\]=24506&cHash=3a9ed696013c23a4af7c9b25f0515cb3](http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Detail-DWDD-Recordings.2289.0.html?&tx_ttnews[tt_news]=24506&cHash=3a9ed696013c23a4af7c9b25f0515cb3)

²³ De Wereld Draait Door, "DWDD Recordings", geraadpleegd op 12 mei 2014 [http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Detail-DWDD-Recordings.2289.0.html?&tx_ttnews\[tt_news\]=24506&cHash=3a9ed696013c23a4af7c9b25f0515cb3](http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Detail-DWDD-Recordings.2289.0.html?&tx_ttnews[tt_news]=24506&cHash=3a9ed696013c23a4af7c9b25f0515cb3)

²⁴ Tot en eind van het seizoen 2013-2014 van DWDD kunnen er nog uitzendingen bij komen. Deze uitzendingen zijn niet meegenomen in deze case study.

Hieronder een overzicht van uitzendingen, artiesten en gekozen nummers:

Datum uitzending DWDD	Naam artiest	'Guilty Pleasure'
23-10-2013	Waylon	Kiss 'I was made for loving you'
23-10-2013	Ntjam Rosie	Celine Dion 'My heart will go on'
28-10-2013	Marien	Haddaway 'What is love'
28-10-2013	Tessa Rose Jackson	Bon Jovi 'Livin' on a prayer'
6-11-2013	Alex Roeka	Corry en de Rekels 'Huilen is voor jou te laat'
6-11-2013	Karsu	Peter Adré 'Mysterious Girl'
14-11-2013	Djurre de Haan	Anthony Kamerling 'Toen ik je zag'
14-11-2013	Anneke van Giersbergen	Barbra Streisand 'Woman in love'
28-11-2013	Bent van Looy	Allanah Myles 'Black Velvet'
28-11-2013	Mister and Mississippi	Village People 'Y.M.C.A.'
5-12-2013	Tim Knol	Mariah Carey 'Without you'
5-12-2013	Qeaux Quaux Joans	Pat Benatar 'Love is a Battlefield'
10-12-2013	Jacco Gardner	Earth & Fire 'Weekend'
10-12-2013	Niels Geusebroek	Backstreet Boys 'We've got it going on'
6-1-2014	Alain Clark	Genuine 'Pony'
6-1-2014	Jacqueline Govaert	Dirty Dancing 'The time of my life'
21-1-2014	Krystl	Michael Bolton 'How am I supposed to live without you'
21-1-2014	Blaudzun	Wendy & Lisa 'Waterfall'
3-2-2014	Eefje de Visser	Lisa Stansfield 'All around the world'
3-2-2014	Jett Rebel	Spice Girls 'Say you'll be there'
3-3-2014	Wouter Hamel	Right Said Fred 'I'm too sexy'
3-3-2014	Shirma Rouse	Wham 'Wake me up before you go-go'
17-3-2014*	<i>Eveline Vroonland</i>	<i>Snap! 'Rhythm is a dancer'</i>
17-3-2014*	<i>Douwe Bob</i>	<i>Cher 'Believe'</i>
27-3-2014*	<i>Danny Vera</i>	<i>Heart 'All I wanna do is make love to you'</i>
27-3-2014*	<i>Janne Schra</i>	<i>uit De Kleine Zeemeermin 'Dat is mijn wens'</i>
3-4-2014*	<i>Cas & Teun Hieltjes</i>	<i>Dj Paul Elstak 'Luv U more'</i>
3-4-2014*	<i>Elkse & Femke de Walle</i>	<i>Rogers, Parton 'Islands in the stream'</i>
23-4-2014*	<i>Lilian Hak</i>	<i>Berlin 'Take my breath away'</i>
23-4-2014*	<i>Bo Saris</i>	<i>Louis Prima 'Buona sera signorita'</i>

Tabel 1

* De uitspraken van muzikanten in uitzendingen van DWDD na 17 maart 2014 zijn niet opgenomen in dit onderzoek, omdat dit buiten de onderzoeksperiode viel. Voor de volledigheid zijn ze wel in deze tabel (tabel 1) opgenomen.

2.2 De definitie

Ter introductie van de rubriek 'Guilty Pleasures' in *DWDD* geeft de presentator Matthijs van Nieuwkerk een definitie van de guilty pleasure. De definitie is in alle afleveringen nagenoeg hetzelfde te noemen, doordat de presentator de definitie opleest van de auto *autocue*. Enige variatie treedt op wanneer de presentator zich wat woordelijke vrijheid permiteert in het oplezen van de *autocue*. De definitie van de guilty pleasure zoals geformuleerd in de eerste aflevering van de rubriek 'Guilty Pleasures' is als volgt:

*Guilty pleasures inderdaad, nummers waarvan je liever niet zegt dat je ze goed vindt, omdat men, de smaakpolitie, je familie, je vrienden, je collega's, je dan wel eens minder serieus zouden kunnen nemen. Liedjes die je stiekem harder zet en die je in de auto, of onder de douche maar wat graag meezingt. We hebben allemaal een guilty pleasure.*²⁵

In deze definitie komen twee zaken duidelijk naar voren. In de eerste plaats de *pleasure*. 'Liedjes die je (stiekem) harder zet en die je in de auto, of onder de douche maar wat graag meezingt.'²⁶ Het harder zetten en het meezingen van een nummer duidt op een positieve reactie op de muziek. In de termen van Kim is dit een positief esthetische reactie gebaseerd op de emotie. De tweede zaak is de *guilt*. '[...]nummers waarvan je liever niet zegt dat je ze goed vindt, omdat men, de smaakpolitie, je familie, je vrienden, je collega's, je dan wel eens minder serieus zouden kunnen nemen.'²⁷ Hierin wijkt de definitie af van de definitie van Kim. Bij Kim gaat het om het rationele waardeoordeel en de incongruentie/disproportionaliteit met de emotionele reactie.²⁸ In de definitie van *DWDD* ligt de focus op het sociale aspect; de context waarin waardeoordelen worden geuit. In de definitie wordt duidelijk dat het schuldgevoel ontstaat in de sociale omgeving; 'je' voelt je schuldig dat je een nummer 'graag meezingt', terwijl dit ertoe kan leiden dat men (sociale omgeving) 'je minder serieus neemt'.

2.3 Categoriseren uitspraken; soorten guilty pleasures:

In elke aflevering van de rubriek 'Guilty Pleasures' in *DWDD* wordt de muzikant, alvorens het vertolken van zijn/haar guilty pleasure, geïnterviewd door de presentator. Dit is een zeer kort interview dat in essentie uit twee vragen bestaat: 'Hoe is het?' en 'Wat is je guilty pleasure en

²⁵ De Wereld Draait Door, VARA, aflevering van 23 oktober 2014.

²⁶ De Wereld Draait Door, VARA, aflevering van 23 oktober 2014.

²⁷ De Wereld Draait Door, VARA, aflevering van 23 oktober 2014.

²⁸ Zie hoofdstuk 1.1.

waarom?'. De eerste vraag is een algemene vraag naar de het welzijn van de muzikant; hoe het hem/haar de afgelopen tijd is vergaan op muzikaal gebied. Voor dit onderzoek kunnen de antwoorden van de muzikanten op deze vraag buiten beschouwing worden gelaten, omdat deze niet gerelateerd zijn aan het onderwerp 'guilty pleasures'. De antwoorden op de tweede vraag zijn wel goed te gebruiken in dit onderzoek en in het bijzonder de vraag 'waarom'.

Hierbij ontstaat wel een complicatie bij het categoriseren van de uitspraken van de gastmuzikanten. Dit wordt bewerkstelligd door de samenhang van twee verschillende factoren. Factor één is het verschil in definitie van de guilty pleasure tussen Kim en *DWDD*. Factor twee ligt in de aard van het programma *DWDD*. Het programma *DWDD* is geen onderzoeksbureau, maar een amusementsprogramma. Hierdoor speelt sociale wenselijkheid mogelijk een grote rol in de antwoorden van de muzikanten. Doordat *DWDD* een definitie geeft aan de muzikanten en de sociale druk niet neutraal is,²⁹ bestaat de mogelijkheid dat de muzikanten zich in hun antwoorden impliciet voegen naar de definitie van *DWDD*. Met andere woorden: de muzikanten maken hun muzikale keuze op basis van wat anderen een guilty pleasure noemen. In het categoriseren van de uitspraken van muzikanten over de guilty pleasure, zal daarom niet worden uitgegaan van de theorieën van Kim en Frith, maar van de uitspraken zelf.

De antwoorden op de vraag 'wat is je guilty pleasure en waarom?' zijn tweeledig en bestaan uit een positieve –en negatieve uiting over het gekozen nummer. In de bijlage in tabel 2 zijn de antwoorden per muzikant weergegeven en opgedeeld in een positief –en negatief deel.³⁰ Waarom de antwoorden niet meteen opgedeeld kunnen worden in 'positieve emotionele respons' en 'negatief rationeel waardeoordeel', zoals besproken in de theorieën van Kim en Frith (hoofdstuk 1), wordt hieronder verder verklaard.

Wat opvalt aan de antwoorden is, alhoewel bijna elke muzikant positieve –en negatieve uittingen heeft over het gekozen nummer, dat ze niet allemaal van dezelfde aard zijn. Het positieve deel van het antwoord van Waylon over zijn guilty pleasure is bijvoorbeeld 'Ja dat is natuurlijk te gek [hard meezingen met het gekozen nummer]'. Dit is volgens de theorie van Kim³¹ te categoriseren als een positief esthetische reactie gebaseerd op de emotie. Ntjam Rosie, in dezelfde aflevering van *DWDD*, geeft als positieve reactie: 'Ze [Celine Dion] kan gewoon supergoed zingen'. Dit is niet geen positieve reactie gebaseerd op emotie, maar op rede. Ntjam Rosie motiveert hiermee namelijk haar

²⁹ Zie de beschrijving van het programma *DWDD* in hoofdstuk 2.1. De sociale druk ontstaat door de aanwezigheid van live-publiek en het feit dat de het een uitzending is.

³⁰ Voor het categoriseren van de antwoorden zijn eerste de interviews uitgetypt. Vervolgens zijn daaruit gedeelten opgenomen die te categoriseren zijn als positief of negatief. Sommige antwoorden zijn niet precies weer te geven in duidelijke schrijftaal, omdat de nonverbale communicatie niet/nauwelijks te verwoorden is. In deze gevallen is het betreffende gedeelte van het antwoord weggelaten of geparafraseerd in schrijftaal waarbij zo goed mogelijk de lading van het antwoord wordt verwoord.

³¹ Zie hoofdstuk 1.1.

positieve emotionele respons, door die te herleiden op de kwaliteiten van de zangeres. Deze uiting is hiermee te categoriseren onder Friths noemer 'vernufd'³², doordat de Celine Dion voldoet aan haar kwalitatieve verwachtingen van een zangeres.

Hiermee voldoet ze niet aan de, volgens Kim noodzakelijke voorwaarde, dat de esthetische respons gebaseerd op rede negatief moet zijn. Toch geeft Ntjam Rosie een rede waarom ze het gekozen nummer, 'My heart will go on', beschouwt als guilty pleasure. Hiervoor noemt ze de verandering van context van haar oordeel. 'In Cameroen waar ik geboren ben', zegt ze, 'is bijna iedereen fan van haar. Dus daar is het geen guilty pleasure. In Nederland is dat een beetje anders.' Anders gezegd, doordat Ntjam Rosie het nummer zelf mooi vindt, maar ze zich ervan bewust is dat dit positieve oordeel in haar omgeving (Nederland) niet voor de hand ligt, beschouwt ze het als een guilty pleasure.

Deze interpretatie van het begrip guilty pleasure is terug te vinden bij meerdere muzikanten. Ook Alex Roeka, Djurre de Haan, Anneke van Giersbergen, Blaudzun en Jett Rebel noemen hun omgeving, de context van hun oordeel, als reden dat ze hun gekozen nummer als guilty pleasure beschouwen.³³

Door te kijken naar de aard (emotioneel/rationeel) van de positieve –en negatieve reacties zijn er nog meer varianten te ontwaren. Hieronder worden alle varianten die te af te leiden zijn uit de uitspraken van muzikanten uit *DWDD* behandeld.

Er is een voorbeeld te noemen waarin de sociale context tot een omgekeerde reactie leidt. Eefje de Visser geeft aan dat ze haar gekozen nummer 'All around the world' van Lisa Stansfield zowel op rationeel als emotioneel gebied waardeert: '[...]maar een heel goed liedje, ik heb het altijd mooi gevonden'. De rede die ze geeft dat ze het nummer toch beschouwt als guilty pleasure ligt ook in het oordeel van haar sociale omgeving, maar dan op een omgekeerde manier. 'Nou guilty,' verteld ze, 'in de tijd dat het een hit was, vond ik dat stom, want dan was het van die muziek waar je moeder dan naar luisterde, en wat mijn vader en moeder leuk vonden, vond ik allemaal stom.' Hier geeft Eefje de Visser dus de positieve reactie van haar omgeving (ouders) als rede voor haar negatieve oordeel over het nummer.

Dit sluit aan bij een derde mogelijkheid, die meer lijkt op de guilty pleasure zoals Kim die formuleert. Muzikanten geven aan dat hun positieve reactie gebaseerd op emotie (en soms ook op rede) in hun herinnering ligt. De positieve reactie die ze bij het gekozen nummer hebben is dus gebaseerd op hun positieve reactie op het nummer in het verleden. Tessa Rose Jackson en Karsu geven aan dat ze het gekozen nummer kennen uit hun jeugd en op latere leeftijd hun oordeel

³² Zie hoofdstuk 1.2.

³³ Zie Bijlage, tabel 2.

hebben bijgesteld. Zo verklaart Tessa Rose Jackson: 'En op een gegeven moment werd ik iets ouder, en toen besepte ik me van 'oe', eigenlijk niet heel stoer. Het is eigenlijk best wel cheesy.' Met de theorie van Frith is deze reactie te categoriseren als als een uitlating over 'gebrek aan smaak' en 'gebrek aan authenticiteit'.³⁴ Het bijstellen van een rationele waardeoordeel duidt hier op een smaakverandering, dan wel smaakontwikkeling.

Een vierde mogelijkheid is dat bepaalde elementen uit een nummer rationeel worden beoordeeld als positief en andere elementen uit een nummer rationeel worden beoordeeld als negatief. Zo spreekt Marien zowel een positief rationeel oordeel over zijn gekozen nummer uit, als een negatief rationeel oordeel. 'Het zijn vier akkoorden. Dat vind ik ook het mooie van het nummer, dat je daar een hit mee kan schrijven.' Dit oordeel is te categoriseren als een positieve waardering van het 'vernufd'³⁵ van de muzikant/producer. Aan de andere kant vertelt Marien: 'Ja, Eurodance vind ik per definitie fout.' Dit oordeel is te categoriseren als een negatieve waardering op het gebied van 'smaak'.³⁶ Anders gezegd geeft Marien aan dat hij de de stijl (Eurodance) van het nummer smakeloos vindt.

Tenslotte, de vijfde mogelijkheid, zijn er ook voorbeelden te noemen die overeenstemmen met de theorie van Kim. Voorbeelden waarin dus sprake is van een positieve respons gebaseerd op emotie en een negatieve respons gebaseerd op de rede. Waylon zegt bijvoorbeeld enerzijds: 'Ja dat is natuurlijk te gek [hard meezingen met het gekozen nummer].', en anderzijds: 'Het ziet er wel ontzettend fout uit [de clip].'. Ook Mister and Mississippi, Bent van Looy, Niels Geusebroek en Alain Clark geven soortgelijke reacties.

³⁴ Zie hoofdstuk 1.2.

³⁵ Zie hoofdstuk 1.2.

³⁶ Zie hoofdstuk 1.2.

3. Conclusies en discussie

3.1 Conclusies

In het onderzoek naar guilty pleasures in *DWDD* komt naar voren dat het begrip guilty pleasures op verschillende manieren wordt geïnterpreteerd en gebruikt. Dit verschil is al direct zichtbaar in de vergelijking in definities van 'guilty pleasure' tussen het artikel van Kim en het televisieprogramma *DWDD*. Het verschil in definitie is op zichzelf mogelijk een van de factoren die verantwoordelijk is voor het heterogene gebruik van het begrip door muzikanten in *DWDD*.

Hoofdstuk 2.3 laat zien op welke manieren het begrip guilty pleasure kan worden uitgelegd aan de hand van uitspraken van de verschillende muzikanten. Al deze verschillende opvattingen zijn onder te brengen in vijf categorieën:

- Een guilty pleasure berustend op de discrepantie tussen het positieve emotionele –en rationale oordeel van een persoon over een nummer en het negatieve emotionele – en/of rationale oordeel van zijn/haar sociale omgeving.
- Een guilty pleasure berustend op de antipathie van een persoon tussen het positieve emotionele –en rationale oordeel van zichzelf en van de sociale omgeving (ouders).
- Een guilty pleasure berustend op het positieve emotionele oordeel van een persoon, in zijn/haar jeugd, over een nummer en het negatieve rationale oordeel bij het volwassen worden. (smaakontwikkeling/-verandering)
- Een guilty pleasure berustend op de discrepantie tussen positieve –en negatieve rationeel oordelen over verschillende muzikale elementen van een nummer.
- Een guilty pleasure zoals Kim beschrijft, waarbij er een discrepantie is tussen het positieve emotionele oordeel en het negatieve rationale oordeel van een persoon over een nummer.

Het onderzoek laat zien dat een guilty pleasure in essentie bestaat uit een discrepantie van oordelen. Deze discrepantie hoeft niet alleen te bestaan tussen emotionele –en rationale oordelen, maar kan ook bestaan tussen twee rationale oordelen, zowel tussen de eigen rationale oordelen (over muzikale elementen van een nummer), als het rationale oordeel van een ander (sociale context waarin het oordeel wordt gemaakt). Dit sluit aan bij wat Frith zegt over muzikale waardeoordelen: '[...] there is no point in labelling something as bad music except in a context in which someone else thinks it's good, for whatever reason.'³⁷

³⁷ Frith, "Bad Music", 17.

Het voorbeeld van guilty pleasures in *DWDD* laat zien dat in de praktijk het gebruik van het begrip guilty pleasure heterogeen is door het sociale aspect van het rationele oordeel. Een rationeel oordeel wordt gemaakt in een sociale context en is hierdoor veel dynamischer dan het op het eerste gezicht misschien lijkt.

Wanneer kwaliteit in muziek wordt bekeken vanuit de waardeoordelen (over muziek), laat dit onderzoek zien dat waardeoordelen voortkomen uit de emotionele reactie op muziek. Het rationeel oordeel kan vervolgens op allerlei concepten worden gebaseerd (zoals intenties, verwachtingen en oordelen en reacties van anderen) en hoeft dus niet overeen te komen met de emotionele reactie. Hiermee is kwaliteit in muziek een concept dat wordt ingevuld door het samenspel van deze emotionele –en rationele oordelen.

3.2 Discussie

In dit onderzoek naar de muzikale guilty pleasure ben ik een hoop verrassingen tegen gekomen. Na het inlezen in en het verwerken van de literatuur had ik niet verwacht op een dergelijk variëteit aan toepassingen van het begrip guilty pleasures te stuiten. Deze verschillende toepassingen met in het bijzonder de sociale component, geven een andere invalshoeken voor verder onderzoek naar guilty pleasures en misschien wel tot waardeoordelen in het algemeen.

In het onderzoek heb ik een vijftal varianten van het begrip guilty pleasure kunnen afleiden. Er kan gediscussieerd worden over de afbakening van deze varianten. Enerzijds omdat in dit onderzoek slechts is gekeken naar de woordelijke esthetische respons, anderzijds omdat het gebruikmaken van opgenomen interviews, die niet (perse) tot doel hebben de onderzoeksvraag te beantwoorden, zo zijn beperkingen heeft. Wellicht is het mogelijk, door verder doorvragen bij de muzikanten uit *DWDD*, om de geschetste varianten te herleiden tot een tweetal, misschien wel één enkele variant. Maar het is ook mogelijk dat, door het beperkte aantal interviews, er meer varianten van de guilty pleasure bestaan dan in dit onderzoek zijn beschreven.

Het fenomeen guilty pleasure is nog weinig onderzocht. Samen met het ambivalente karakter van de guilty pleasure, betekent dit dat er nog tal van invalshoeken mogelijk zijn. Met name de sociale component van de guilty pleasure is tot nu toe onderbelicht gebleven. Hierbij zou mogelijk aansluiting kunnen worden gezocht bij bestaande literatuur uit de sociologie over sociale stratificatie van cultuurconsumptie.

Bronnen

Literatuur

Kim, N. J. H. "What Is A Guilty Pleasure?" *Hemlock 1 no. 2* (2014): 79-88.

http://hemlock.philosophy.ubc.ca/index.php/1_1/index

Frith, S. "What is bad music?" In *Bad Music, the music we love to hate*. Edited by C. Washburne & M. Derno, 15-36. New York: Routledge. 2004.

Websites

De Wereld Draait Door. "DWDD Recordings." Geraadpleegd op 12 mei 2014.

[http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Detail-DWDD-Recordings.2289.0.html?&tx_ttnews\[tt_news\]=24506&cHash=3a9ed696013c23a4af7c9b25f0515cb3](http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Detail-DWDD-Recordings.2289.0.html?&tx_ttnews[tt_news]=24506&cHash=3a9ed696013c23a4af7c9b25f0515cb3)

De Wereld Draait Door. "Guilty Pleasures." Geraadpleegd op 8 mei 2014.

<http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Guilty-Pleasures.4724.0.html>

Uitzendingen

Waylon en Ntjam Rosie in *De Wereld Draait Door*. VARA. 23 oktober 2013. NPO 3.

Marien en Tessa Rose Jackson in *De Wereld Draait Door*. VARA. 28 oktober 2013. NPO 3.

Alex Roeka en Karsu in *De Wereld Draait Door*. VARA. 6 november 2013. NPO 3.

Djurre de Haan en Anneke van Giersbergen in *De Wereld Draait Door*. VARA. 14 november 2013. NPO 3.

Bent van Looy en Mister and Mississippi in *De Wereld Draait Door*. VARA. 28 november 2013. NPO 3.

Tim Knol en Qeaux Qeaux Jones in *De Wereld Draait Door*. VARA. 5 december 2013. NPO 3.

Jacco Gardner en Niels Geusebroek in *De Wereld Draait Door*. VARA. 10 december 2013. NPO 3.

Alain Clark en Jaqueline Govaert in *De Wereld Draait Door*. VARA. 6 januari 2014. NPO 1.

Krystl en Blaudzun in *De Wereld Draait Door*. VARA. 21 januari 2014. NPO 1.

Eefje de Visser en Jett Rebel in *De Wereld Draait Door*. VARA. 3 februari 2014. NPO 1.

Wouter Hamel en Shirma Rouse in *De Wereld Draait Door*. VARA. 3 maart 2014. NPO 1.

Bijlage

Tabel 2

Datum uitzending DWDD	Naam muzikant	Guilty Pleasure	Positief deel	Negatief deel
23-10-2013	Waylon	Kiss 'I was made for loving you'	Ja dat is natuurlijk te gek [hard meezingen met het gekozen nummer]. Ik doe nu dat tussenstukje, met dat hoge stemmetje en probeer dat allemaal maar mee te zingen.	Het ziet er wel ontzettend fout uit [de clip].
23-10-2013	Ntjam Rosie	Celine Dion 'My heart will go on'	Ze kan gewoon supergoed zingen.	Waar ik geboren ben in Cameroen, is bijna iedereen echt zo fan van haar. Dus daar is het dan geen guilty pleasure. In Nederland is dat een beetje anders.
28-10-2013	Marien	Haddaway 'What is love'	Het zijn vier akkoorden. Dat vind ik ook het mooie van het nummer, dat je daar een hit mee kan schrijven.	Ja, Eurodance vind ik per definitie fout.
28-10-2013	Tessa Rose Jackson	Bon Jovi 'Livin' on a prayer'	Nou, er zit een klein verhaaltje bij. Toen ik een jaar of 8, 9 was, toen had ik een vriendinnetje en dat vriendinnetje had een broer. En die broer was in mij ogen, als 8, 9 jarig meisje, de stoerste man op aarde (man, hij was denk ik 13 ofzo, alles is relatief). En hij luisterde altijd naar Bon Jovi. En een keer, toen was hij zijn kast aan het opruimen en hij kwam met die CD en vroeg 'wil iemand deze hebben'? Hmmm, ik! Dus ik had die CD en had toen ook zo'n discman, als je 8,9 bent, dan is een discman jouw <i>prize possession</i> . Dus ik had die discman en dan deed ik die cd erin, zette ik het veel te hard. En dan ging ik zo staan (headbangen) en dan voelde ik me toch stoer!	En op een gegeven moment werd ik iets ouder, en toen besepte ik me van 'oe', eigenlijk niet heel stoer. Het is eigenlijk best wel cheesy.

6-11-2013	Alex Roeka	Corry en de Rekels 'Huilen is voor jou te laat'	Toen ging ik naar 't café, 's nachts, en ik had wat gedronken, dan kwam daar op die jukebox steevast 'Huilen is voor jou te laat'. En dan kon ik bij mezelf niet ontkennen dat ik dat niet goed vond. Ik vond dat mooi. En ik weet ook waarom dat is. Ik kom uit Ravenstein en als jongen van 9 liepen wij, als het kermis was in Ravenstein, door het stadje om naar die muziek te luisteren die uit die café's kwam, waar wijzelf niet naar binnen mochten. Daardoor heb ik een soort geheime band met het levenslied gekregen, zoals dat geschreven is door Johnny Hoes en Vader Abraham.	Ja nou, in mijn tijd, luisterde we dus naar de Stones, Bob Dylan, Lou Reed, Frank Zappa, Pink Floyd, ja, dan kun je niet met Corry en de Rekels aankomen, dat snap je wel.
6-11-2013	Karsu	Peter Adré 'Mysterious Girl'	Het liedje kwam uit in '96, toen was ik 6 en je ziet 'm al (wijst naar foto van een gespierde Peter Adré). Dan zong hij en dan keek hij heel zwoel in de camera, en al was ik dan met vriendinnetjes in de huiskamer, dan had ik altijd het idee dat hij mij aankeek. Er waren allemaal meisjes in de clip, die waren zo mooi en ik dacht 'als ik nou wat ouder ben, rond de 23 zoals nu, dan kan ik misschien in zo'n clip spelen. (Nu wil ik dat natuurlijk niet meer). Dan hadden ze van die jurkjes aan, en m'n moeder kocht dan lapjes stof voor een paar gulden op de Noordermarkt, en met vriendinnen en nichtjes gingen we daar dan jurkjes van maken en dan ging ik daar op dansen en had ik het gevoel alsof hij naar mij keek.	Nu wil ik dat natuurlijk niet meer.
14-11-2013	Djurre de Haan	Anthony Kamerling 'Toen ik je zag'	Maar vroeger op de middelbare school luisterde ik alleen maar naar punk en hardcore, alternatieve muziek. En stiekem vond ik altijd liedje van Hero, van de film <i>Allstars</i> , van Antonie Kamerling [vond ik] heel mooi.	Nouja, dat is eigenlijk vroeger, vroeger was het zo [dat ik me schaamde]. Inmiddels probeer ik mezelf op te leggen dat wat ik mooi vind, dat ik dat gewoon mooi vind, zonder me daarvoor te schamen. Maar vroeger op de middelbare school luisterde ik alleen maar naar punk en hardcore, alternatieve muziek

14-11-2013	Anneke van Giersbergen	Barbra Streisand 'Woman in love'	Nee, toen ik heel jong was zong ik en was dat mijn grote voorbeeld. In de jaren '80 waren zangeressen echt nog zangeresjes, Whitney Houston, Barbra en nog een paar die echt konden strepen trekken en galmen, dus daar ben ik heel erg door geïnspireerd.	En toen ging ik de rock en metal in en toen hield ik van Slayer, toen mocht je dat niet meer zeggen.
28-11-2013	Bent van Looy	Allanah Myles 'Black Velvet'	Er is ook een 7-snarige <i>fretless bass</i> , die in het begin enorm knort en dat vind ik heel mooi.	Het is heel kitscherig, dat is het. Het is allemaal zo uitvergroot dat het een beetje fout wordt.
28-11-2013	Mister and Mississippi	Village People 'Y.M.C.A.'	Maar als dat liedje opkomt, dan komt er wel iets van... met die handen enzo.	Village people met YMCA. Ik dacht: 'fouter kan niet'
5-12-2013	Tim Knol	Mariah Carey 'Without you'	Mooie melodie. Goede, mooie boodschap. Ik weet niet, ik hou van die... Ik ben een grote fan van BadFinger en van die producties.	Ik vind het gewoon niet zo'n heel mooie versie het is niet helemaal mijn ding misschien. Maar toen werd het voor mij een guilty pleasure.
5-12-2013	Qeaux Quaux Joans	Pat Benatar 'Love is a Battlefield'	Dat is toch wel een nummer, als ik in de auto zit en hij staat op, dan gaat ie even harder en dan 'Love is a battlefield' (gezongen). Lekker dramatisch.	-
10-12-2013	Jacco Gardner	Earth & Fire 'Weekend'	Ja, ik vind het eigenlijk gewoon te gek.	...maar ik kan me voorstellen als... je weet wel, dat glitterpakje... het is wel fout zeg maar. Helemaal als je ziet wat Earth & Fire voor dat nummer deed, was het best wel een <i>weirde</i> psychedelische band en dan ineens dat nummer, een beetje ska, disco-achtig, is best wel commercieel ineens.
10-12-2013	Niels Geusebroek	Backstreet Boys 'We've got it going on'	Maar als ik 'm in de auto hoor, dan ga ik luidkeels meezingen.	Het is camp, en het is ook, je gaat ongetwijfeld een stukje laten zien van de clip, nouja die jongens zien er ook nog gewoon echt groen achter de oren uit en het hangt van cliché's aan elkaar.

6-1-2014	Alain Clark	Genuine 'Pony'	[...] maar gewoon heel tof gedaan .	Het is bij de clip ook heel duidelijk waarom het een guilty pleasure is.
6-1-2014	Jacqueline Govaert	Dirty Dancing 'The time of my life'	...maar ik schaam me er totaal niet voor, ik ga op een feest als ie aangaat helemaal uit m'n dak.	Het is misschien dat kleine meisjeshart dat dan weer zo bonst als toen ik het voor de eerste keer zag. Het een beetje fout als je het precies op de juist plek....een beetje cheesy
21-1-2014	Krystl**	Michael Bolton 'How am I supposed to live without you'	M*: Terwijl ie goed kan zingen K**: Echt, hij zingt ook echt met dat randje en hij gaat er helemaal voor. Ja, als dan de verkering uit was, zette ik 'm even een stukje harder.	M*: Of dat en guilty pleasure is zeg he, godsidikkie, er wordt bijna geklapt zoveel zin hebben we er in gekregen. Ja, fouter kon eigenlijk niet he? K**: Nee ja, maar..
21-1-2014	Blaudzun	Wendy & Lisa 'Waterfall'	Dus toen ik 14 was [en] ik met m'n vrienden naar Slayer en metal luisterde en ineens dat liedje op de radio hoorde, dacht ik 'zo, dat is eigenlijk wel heel vet'.	Maarja, zeg dat maar tegen je metal –en rock vrienden.
3-2-2014	Eefje de Visser	Lisa Stansfield 'All around the world'	[...]maar een heel goed liedje, ik heb het altijd mooi gevonden.	Nou guilty, in de tijd dat het een hit was, vond ik dat stom, want dan was het van die muziek waar je moeder dan naar luisterde, en wat mijn vader en moeder leuk vonden, vond ik allemaal stom.
3-2-2014	Jett Rebel***	Spice Girls 'Say you'll be there'	J***: maar vergeleken met wat er tegenwoordig allemaal is, vind ik de Spice Girls dan toch wel weer tof ofzo. M*: Het is daarna alleen maar slechter geworden? J: Ja en nepper. M: En nepper. En dan zijn zij eigenlijk nog niet eens zo slecht. J: Als je Spice Girls al niet nep zijn, kun je nagaan...	Toen ik klein was, toen dat nummer uitkwam, zat ik een beetje in de <i>anti-movement</i> , ik was echt van Elvis en The Beatles enzo...

3-3-2014	Wouter Hamel	Right Said Fred 'I'm too sexy'	...maar als je het nu hoort denk je 'dat was eigenlijk wel een leuke tijd', weet je wel zo...	Ik heb iets gekozen wat ik eigenlijk best wel slecht vind.
3-3-2014	Shirma Rouse	Wham 'Wake me up before you go-go'	Ik vind het serieus echt heel leuk, vroeger als het voorbij kwam op de radio, was ik echt mee aan het blèren.	Ik schaam me een klein beetje.

*M = Matthijs van Nieuwkerk